

Internacionalització: la universitat, una porta al món

Carme Carretero Romay

Vicerectora de Projectes Estratègics i Internacionalització

Cada dia més ens hem de preparar per treballar en un món global: els negocis no es poden circumscriure al nostre entorn proper. Si venem, hem de vendre a fora; i si comprem, hem de comprar a tot arreu. També és cada vegada més freqüent que les empreses d'aquí contractin gent de fora i que la nostra gent trobi feines interessants en altres països. Tot això implica obrir-se a una realitat sense fronteres i moure's més enllà del nostre entorn conegut. Ens obliga a saber com són, com parlen i què fan els altres.

A la universitat, els intercanvis amb altres països han estat freqüents per motius de recerca: els investigadors solen fer estades en altres centres d'Europa o dels Estats Units, i investigadors de tot el món vénen a les nostres universitats a fer cursos o conferències. Aquesta manera de compartir experiències de recerca ens ajuda a avançar en el coneixement.

També es donen en el camp de la docència, cada vegada amb més intensitat. En els darrers vint anys, el programa Erasmus ha mogut milers d'estudiants de tot Europa, els quals han estudiat durant algun temps lluny de casa seva.

Viatjar per estudis o tenir companys d'altres països ens facilita conèixer altres realitats: com viuen, què mengen, quins són els costums dels uns i els altres. Alhora, ens permet familiaritzar-nos amb llengües diferents de les nostres.

La Universitat de Girona ha apostat per la internacionalització com un eix estratègic per situar-se al món. Cada any rebem uns 150 estudiants en programes de mobilitat i n'enviem una quantitat similar perquè duguin a terme una part de la seva titulació en un altre país europeu. L'experiència de tots els que marxen és molt positiva. Tots diuen, en un to col·loquial, que el programa Erasmus és el dels dos plors: plores quan marxes i plores quan has de tornar.

Però la internacionalització no és només Erasmus. N'hi ha d'altres, de programes, que porten aquí estudiants no europeus, asiàtics i americans, o faciliten la mobilitat dels estudiants de

Girona cap a països més llunyans, sobretot de l'Amèrica Llatina. Aquests programes fan possible la presa de contacte amb cultures més allunyades de la nostra, amb tot el que això significa d'eixamplament de la percepció que tenim del planeta.

L'espai europeu d'educació superior, aquell "tan temut" procés de Bolonya, se'ns mostra com a positiu, també en el terreny de la internacionalització: ajuda a obrir encara més les portes cap a l'intercanvi. D'una banda, perquè facilita el reconeixement dels estudis fets en un altre país; d'altra, perquè permet que els títols obtinguts siguin igualment útils a tots els països que formen part de l'EEES.

Ens acostem, doncs, a una universitat cada vegada amb menys fronteres; una universitat més universal, en la qual podem combinar estudis fets a casa amb altres de fets en altres països; una universitat on trobarem companys d'aquí i d'allà, la qual cosa ens donarà una visió molt més àmplia i real del món.

"En els darrers vint anys, el programa Erasmus ha mogut milers d'estudiants de tot Europa, els quals han estudiat durant algun temps lluny de casa seva."

Conèixer els altres, fer que ells ens coneguin, és la primera passa per entendre'ns millor. Des de l'entesa, és més fàcil assolir el respecte mutu i la confiança que faran possible un futur de convivència. La universitat ha d'assumir el doble repte de donar servei a un entorn socioeconòmic sense fronteres, que ja és una realitat, i de contribuir a la convivència i la cultura de la pau.